

III-2. МЕНІ ОДНАКОВО / MENI ODNAKOVO / INDIFFERENCE

Тарас Шевченко / Taras Shevchenko

Мені		однаково,	чи	буду
Meni		odnakovo,	chy	budu
To me	[it is]	the same,	whether	will

Я	жить	в	Україні,	чи	ні.
Ja	zhyt	v	Ukrajini,	chy	ni.
I	live	in	Ukraine,	or	not.

Чи	хто	згадає,	чи	забуде
Chy	khto	z-hadaje,	chy	zabude
Whether	someone	will recall,	or	forget

Мене	в	снігу	на	чужині
Mene	v	snihu	na	chuzhyni
Me	in	the snows	in	a foreign land

Однаковісінько	мені.
Odnakovisin'ko	meni.
Absolutely the same	to me

В	неволі	виріс	між	чужими,
V	nevoli	vyris	mizh	chuzhymy,
In	bondage	[I] grew	among	strangers,

І,	не	оплаканий	своїми,
I,	ne	oplakanyj	svojimy,
And,	not	mourned	by my own,

В	неволі,	плачучи,	умру,
V	nevoli,	plachuchy,	umru,
In	bondage,	weeping,	[I] will die,

І	все	з	собою	заберу,
I	vse	z	soboju	zaberu,
And	everything	with	me	will take away,

Малого	сліду	не	покину
Maloho	slidu	ne	pokynu
A small	trace	not	will leave behind

На	нашій	славній	Україні,
Na	nashij	slavnij	Ukrajini,
In	our	glorious	Ukraine,

На	нашій –	не	своїй	землі.
Na	nashij –	ne	svojij	zemli.
In	our –	not	own	land.

I	не	пом'яне	батько	з	сином,
I	ne	romjane	bat'ko	z	synom,
And	won't	remember	a father	and	son,

Не	скаже	синові:	“Молись.
Ne	skazhe	synovi:	“Molys'.
Won't	say	to [his] son:	“Pray.

Молися,	сину:	за	Вкраїну
Molysja,	synu:	za	Vkrajinu
Pray,	O son:	for	Ukraine

Його	замучили	колись”.
Joho	zamuchyly	kolys'”.
He	was martyred	once.”

Мені		однаково,	чи	буде
Meni		odnakovo,	chy	bude
To me	[it is]	the same,	whether	will

Той	син	молитися,	чи	ні...
Toj	syn	molytysja,	chy	ni...
That	son	pray,	or	not...

Та	не	однаково	мені,
Ta	ne	odnakovo	meni,
But	[it is] not	the same	to me,

Як	Україну	злії	люди
Jak	Ukrajinu	zliji	ljudy
When	Ukraine	evil	people

Присплять,	лукаві,	i	в	огні
Pryspljat',	lukavi,	i	v	ohni
Will lull,	wicked ones,	and	in	fire

її,	окраденую,	збудять...
Jiji,	okradenuju,	zbudjat'...
Her,	despoiled,	will wake...

Ох!	Ох,	не	однаково	мені.
Okh!	Okh,	ne	odnakovo	meni.
Oh!	Oh,	[it is] not	the same	to me.